

Κράματα

για πίκολο, Μπάσσο κλαρινέτο, κρουστά, πιάνο βιολί και βιολοντσέλο
(2001)

Κατα τη διάρκεια του περασμένου καλοκαιριού και ενώ δούλευα πάνω στις πρώτες ιδέες και το σμίξιμο των οργάνων για το έργο μου «Κράματα» για έξι σόλο όργανα (φλάουτο/πίκολο, κλαρινέτο/ μπάσσο κλαρινέτο, κρουστά, πιάνο, βιολί και βιολοντσέλλο) μου γεννήθηκε η ανάγκη να παντρέψω αντιθέσεις και κόσμους που φαινομενικά μοιάζουν μακρινοί. Ψηλό και χαμηλό άκουσμα, ρυθμικό και άρυθμο, τροπικότητα (τονικότητα) και ατονικότητα, αρχαίο και σύγχρονο.

Με το σκεπτικό αυτό κατέληξα στο παραπάνω «κράμα» οργάνων που έχει την ιδιότητα να δείχνει σε πρώτη γραμμή τα δύο ακραία Register του μουσικού μας φάσματος (πίκολο-μπάσσο κλαρινέτο, βιολί-βιολοντσέλλο).

Τα τρία τμήματα του έργου υπογραμμίζονται και απο τρεις αρμονικές βασικές ιδέες που τα συνοδεύουν. Στο ελεύθερο εισαγωγικό τμήμα κυριαρχεί το πρώτο τετράχορδο του χρωματικού γένους του δώριου τρόπου όπου παρουσιάζεται και επεξεργάζεται με ατονικά στοιχεία απο το πίκολο στην ψηλή περιοχή του. Glissandi συνδιάζονται με Clusters και με διασπαρμένα ηχητικά εφφέ στον χώρο.

Το δεύτερο τμήμα χαρακτηρίζεται απο τον οστινάτο χαρακτήρα του. Σαν κύριο αρμονικό υλικό εκτίθεται το τετράχορδο λα/ σί ύφαιση/ ρέ/ μί που κυριαρχεί, παραλλάσσεται και επεξεργάζεται κυρίως ρυθμικά απο το πιάνο και τα κρουστά. Απομεινάρια του πρώτου τμήματος εκτίθονται και συνδιάζονται με το ηχώχρωμα του και το υλικό του δεύτερου.

Ο ελεύθερος τονικός χαρακτήρας του τρίου τμήματος τονίζεται από πολυρυθμικά περάσματα, πολλαπλές αρμονικές εναλλαγές και από το έντονο ρυθμικό στοιχείο.

Μηνάς Μπορμπουδάκης
Μόναχο, Φλεβάρης 2002